

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΥ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμὰται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσκει χρυσῶν 15.

Τιμὰται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Π. Ραμπάγας

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΡΟΚΚΟ

Μοῦ λένε πῶς ἐμούτιδες,
Μὰ γὼ δὲν τὸ πιστεύω
'Ἐσένα ποῦ 'συνήθισα
Θεὸ μου νὰ λατρεύω,
Γιατὶ 'σὰ δημοκρατικὸ
Σὲ φανταζόμουν στύλο
Πιστὸ φρουρὸ καὶ φύλακα
Τῶν ιδεῶν μας στύλο
Ναι, στύλο τοῦ τὸν ἔπρεμεν
'Ἡ λυκοτυραννία
Σὰν οὐρλιαζε, 'σὰ γαύγιζε
Γιὰ τὴ δημοκρατία.

'Ο 'Ρόκκος νὰ μ' ἀπαρηθῆ,
'Ο 'Ρόκκος νὰ μουτίσῃ;
Θὰ 'πίστευα καλλίτερα
Πῶς μπόργε νὰ ποδίση
Καὶ νὰ γυρίσ' ἀνάποδα
Τῆς γῆς ἡ ζουρλοσφίρα,
Νὰ μᾶς χορέψῃ ὅλους μας
Τὴν πόλκα 'στὸν ἀγέρα,
Θὰ 'πίστευα καλλίτερα
Χωρὶς βρογῆ σορόκο
Παρὰ πῶς θ' ἀκουα ποτὲ
Προδοτικὸ τὸ 'Ρόκκο!

'Α! ἔχι δὲν ἐμούτιδες,
'Ἐσὺ ποῦ τρικυμία

Α'νοιώθεις μέσ' 'στὰ στήθια σου
Γιὰ κάθε τυραννία,
Κι' ἂν σ' ἄφησαν ἐλεύθερα
Νὰ βγαίνης 'στὸ σιργιάνι
Νὰ κάθῃσαι 'στὸ σπίτι του,
Τὸ κάμαν γιὰ νὰ γιάνη
'Ἡ λευθεριά τὴ λύσσα σου
Τὴ δημοκρατικὴ
'Ὅπου τὴν ἀναθε φριχτὰ
'Ἡ μαύρη φλακῆ.
Μὰ σὺ καὶ πάλι μέσα σου,
Σ' αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλω
Τὸ ἴδιο θρέφεις αἰσθημα
Κρυμμένο, μὰ μεγάλο

Καὶ θάρρη 'μέρα νὰ φανῆς,
Νὰ δείξης 'ς τοὺς κριτάδες
Τί μασκαράδες φάνηκαν
Κι' ὁ δεινας καὶ ὁ τάδες
Ποῦ πίστεψαν γιὰ μιὰ στιγμή,
Πῶς μουτίτεν ὁ Ρόκκος
Κι' ἀπὸ τραμουντανοβορριάς
'Εγύρισε σορόκος.

'Ὅσῳ κι' ἂν ἦν' ὁ Καρατζᾶς
'Αδελφοφραμασόνος
Κι' ὅ,τι κι' ἂν σοῦ 'πε Ρόκκο μου,
'Επισκεφθεῖς σε μόνος

Κι' ἂν ὦρας δύο μετὰ σοῦ
Κρυφὰ συνομιλήσας,
Μὲ τῆς Σειρῆνος τὴν πειθῶ
Καὶ μετὰ τὴν λιμὰν κίσσας,
Σὲ 'πῆρ' ἀπὸ τῆς φυλακῆς
Τὸ βρωμερὸ μνημεῖο
Καὶ σὲ κουβίλησ' ἄξαφνα
Πρὸς τὸ Νοσοκομεῖο,
Κι' αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸ
Γιὰ 'σένανε χατήρι,
'Επότισε τὸ «Ραμπαγᾶ»
Φαρμακερὸ ποτήρι,
'Ὅ «Ραμπαγᾶς» πῶς 'μούτιδες
'Ακόμα δὲν πιστεύει
Καὶ πάλ' ἡ φαντασία του
Τὸ Ρόκκο τῆς λατρεύει.

Μὰ κι' ὅλοι τους νὰ μουτίζαν
Οἱ δημοκρατικοὶ του,
'Ὅ «Ραμπαγᾶς» θὰ 'φώναζεν
'Απὸ τὴ φυλακῆ του
'Ἐνας κ' ἂν μείνῃ σκύλαρος
Τὸ μεγαλολαγὸ,
Τὸν ἔρμω φοβητσίάρη,
Μονάχος νὰ φερμάρη,
'Ατρόμητο ζαγάρι,
Θὲ νᾶν' ὁ σκύλαρος αὐτὸς,
'Ὅ «Ραμπαγᾶς» ἐγὼ!

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

(Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα, μὲνὰ. διπλᾶ, τριῖδιπλα καὶ τετράδιπλα.)

XXXXIIX.

**Ἔρχεται ἡ βουλή. — Φαρσαλέοι καὶ ἀρχι-
φιλοι λόγοι Δηλιγιάννη, κατόπιν ἑορτῆς. — Ὁ
Τρικούπης θέτει τὸ πολιτικὸν ζήτημα κ.τ.λ. Ὁ
Ἀριστείδης εἰκονόμος. — Ὁ Τρικούπης καὶ οἱ
δορυφόροι του.**

Ἔρχεται ἡ Βουλή, τῆ 22 Μαρτίου 1886.

Βουλή ἀπλήτως ἀναμένουσα ν' ἀκούσῃ τοὺς λόγους τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Βουλή διψῶσα φωτός.

Ἐν πρώτοις ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε τὴν Βουλὴν, ὅπως ψηφίσῃ μέτρα συμπληρωτικὰ τῶν προπαρασκευῶν.

Καταλήγει δὲ τὸν λόγον του λέγων ὅτι, ἐὰν ἡ ψήφισις τῶν συμπληρωτικῶν μέτρων ἦτο δυνατόν ν' ἀναβληθῆ, ἤθελεν ἀποφύγει νὰ καλέσῃ τοὺς κ.κ. Βουλευτάς. « Ἄλλ' ἐπράξαμεν τοῦτο, λέγει, ἐνθαρρυνόμενοι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἐπιτακτικοῦ τῆς *ἐπιλευθούσης ἀνάγκης* καὶ προσέτι ὑπὸ τῆς γνώμης τὴν ὅποιαν ἔχομεν, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐμφοροῦνται ὑπὸ τοῦ πατριωτισμοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος διακρίνει τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύουν ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαόν τῆς ὑψηλίου. »

Ἄλλ' ὅτε ἔλεγε ταῦτα ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε προδοθῆ.

Ὁ ἀποκλεισμός ἦτο ἀποφασισμένος καὶ ἀνεμένετο ἐπίσημος διαφωνία τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν πόλεμον.

Μετὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Τρικούπης καὶ θέτει τὸ πολιτικὸν ζήτημα.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀμέσως ἐνθυμεῖται τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ διὰ τῶν δεκαδίων χιλιάδων ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ, *ἀπουτοροῦντες* τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν τῆς ἐργασίας τῶν βραχιόνων των.

Λέγων δὲ τότε ταῦτα, ὁ κ. Τρικούπης, ἐλθισμόναι τοὺς πατριωτικωτάτους ἐκείνους καὶ πολυκρότους λόγους του, δι' ὧν ἔλεγεν ὅτι *κινδυνεύει ἡ Μακεδονία καὶ πρέπει διὰ παντὸς μίσου, νὰ τὴν σώσωμεν, ἔστω καὶ ἂν ὑποστῶμεν μίαν ἢ δύο ἡττας.*

Ὁ κ. Τρικούπης λέγει ἐν τῷ λόγῳ του:

— Βλέπομεν τὰ πράγματα ἀπελπιστικὰ καὶ ζητοῦμεν νὰ μάθωμεν διατί περιήλθομεν εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ εὐρισκόμεθα (*) »

Προσέτι δὲ λέγει!

« Ὅταν εἶδον *μεγάλας δυνάμεις*, πρὸς ἃς ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην, ἐφ' οἷς μέχρι τοῦδε ἀπεκτίσαμεν, ὅταν εἶδον τὰς δυνάμεις ταύτας θελούσας νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὴν *Ἑλλάδα ἀπειλοῦσαι βίαν, εἶπον καὶ λέγω διε ἡ Ἑλλάς, ἴσον καὶ ἂν ἦναι μικρὰ, ὀφείλει νὰ μὴ ὑποκύβῃ εἰς τοιαύτην ἀπαίτησιν.* »

Ταῦτα ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης, φοβούμενος μήπως ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑποχωρήτῃ εἰς τὴν βίαν τῶν δυνάμεων καὶ οὕτω ματαιωθῶσι τὰ σχέδιά του περὶ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνάδοῦ του διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ἐμίλησεν ὁ κ. Τρικούπης καὶ περὶ προύρου ἀεργίας καὶ περὶ συμμοριῶν.

(*) Σ. Ρ. Ἐὰν τότε ἦτο ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ βουλευτῆς, θὰ ἀκίνητα εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι μόνη ἡ Αὐτὴ καὶ ὁ Ῥόμπωλδ ἠδύναντο νὰ δώσωσι τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησίν του.

Εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ προβῶμεν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, ἐφ' ἧς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐπέβαλλον ἡμῖν τοῦτο, καὶ τότε δὲν ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀκούσῃ τὸ πλῆθος, ὅτε τοῦτο ἐζήτει νέας κλήσεις ἐφεδρῶν. Πρὸς δὲ τὸν πόλεμον, προσέθεσε, πλεῖστα ὅσα τὰ ἐλλείποντα ἐν τῷ στρατῷ, πλεῖοτερα δὲ τὰ ἐλλείποντα ἐν τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐτι πλεῖονα τὰ ἐλλείποντα ἐν τῇ διπλωματικῇ ἡμῶν ἐνεργείᾳ. Ζητοῦμεν, εἶπεν, ἵνα προσθέσωμεν εἰς τὰς κληθείσας ἡλικίας καὶ ἄλλας. Διατί; Ἴνα μεταμορφώσωμεν τὸν στρατὸν εἰς *ποῦμνιον*, (*) ἵνα, ἀντὶ ὄργανωμένου στρατοῦ ἔχομεν *συρφετόν*. Διὰ τοιούτου στρατοῦ θέλομεν δυνηθῆ νὰ ἐργασθῶμεν μετ' ἐλπίδος ἐπιτυχίας. Τοιαῦτα, λέγει, εἶναι αἱ ἐνεργεῖαι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ γεννήσασαι τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ἠθέλησε νὰ περιαγάγῃ τὰ πράγματα εἰς κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν εἰς *ἐχθυροῦντας* νὰ ὑποστηρίξωσι πολεμικὴν πολιτικὴν, οὐδὲ ν' *ἀνέχωνται* τὴν πολιτικὴν αὐτήν.

Ἐπὶ τέλους, καταλήγων ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Βουλευτάς, λέγει:

— Ἀναλαμβάνομεν πλήρη τὴν εὐθύνην τῆς *ἐπερχομένης καταστροφῆς*, ἐὰν μὴ σπεύσωμεν, διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἐλέγχου, νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν.

Τοιαῦτα εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης, ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἀποφάδα καὶ ἀπαίσιον ἡμέραν τῆς 22 Μαρτίου καθ' ἣν ἐπιστήμως πλέον διεφώνησε τὸ ἔθνος πρὸς τὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν.

Οὕτω ὁ κ. Τρικούπης ἔθεσε τὴν βῆσιν τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς τῆς υποχωρήσεως καὶ ἐδικαίωσε τὸν κ. Σκουλούδην ὅστις μίαν ἡμέραν πρὶν, ἐγνωρίζε τί θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν Βουλὴν, ἵνα δὲ γνωρίζωσι ταῦτα καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτηλεγράφησεν εἰς πρόσωπόν τι τὸ ἔσπερος τῆς 21 Μαρτίου 1886 τὰ ἑξῆς:

« *Ἀὔριον* ὁ κ. Τρικούπης θὰ ὀμιλήσῃ ἐν τῇ βουλῇ ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς. »

Ἐκαστος ἐννοεῖ τί ἐσήκονεν ἡ εἰδήσις αὕτη διὰ τὴν κάσσαν τοῦ τετραπερασμένου *χαβιαροχανίτου*.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπης, ὀμίλησεν ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ κατόπιν ὁ ἡμέτερος Ἀριστείδης Οἰκονόμος, τοῦ ὁποῖοῦ ὁ λόγος ἦτο καυτηρίας διὰ τὸν κ. Τρικούπην.

Ὁ λόγος αὐτοῦ κατ' ἀντιπάλων ἐκτοξευόμενος εἶναι βέλος Ἰνδικὸν *βεδαμμένον* εἰς τὸν ἰὸν δικτατοκράτην εἰρωνείας.

Ἐμίλησε ;

Σ' ἐδάγκασε.

Ἐμίλησε ;

Σὲ ἔρωσεν.

Ἐμίλησε ;

Σ' ἐτελείωσε.

Εἰς μόνος ἀντίπαλος δὲν ἔρκει δι' αὐτόν.

Τὸν εἶδομεν πολλάκις ὀρθούμενον ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ μαγόμενον κατὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν δύο πτερύγων τῆς βουλῆς.

Τὸ θέαμα ἦτο ὀραῖον.

Ὁ βραχυσώμος αὐτὸς Δαυὶδ γιγαντοῦται, ἐν τῇ κάλῃ, ὡς ἄλλος Γολιάθ.

Ἀπὸ τῶν χειλέων του βάλλεται δυναμίτις.

Ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του βάλλονται ἀστραπαὶ πρασινωπαί. Δὲν εἶναι πλέον ὁ ἴδιος.

Ὁ Οἰκονόμος καὶ σιωπῶν ὀμιλεῖ.

Σοὶ λέγουν οἱ ὀφθαλμοὶ του τόσα !

Ἄλλ' ὅσα καὶ ἂν μαντεύῃς ὅτι δύναται νὰ εἴπῃ τὸ στόμα του, τὰ ὑπερβαίνει ὀμιλιῶν.

* *

(*) Σ. Ρ. — Ἄς σημειώσῃ ὁ ἀγνώστης ὅτι αὐτὰ ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποφασίσει τὴν ἐνέργειαν.

«Ο κ. Οικονόμος εἶπεν ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Μεσολογγίου εἶναι λόγος ἐλιχοειδής.

«Ἐκ τῆς μάξ ὄψεως ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὴν πολι-
μικήν πολιτικὴν τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐκ τῆς ἐτέρας ὄψεως
τὴν εἰρηκτικὴν πολιτικὴν τῆς ὑποχωρήσεως.

»Εἰς ἀμφοτέρως ἦτο εἰς ὑπερβολὴν ὄχρως.

»Δὲν εἶνε πρὸς μίαν ὁδόν.

»Ἡ ἐμπρός ἢ ἐπίσω.

»Ἐκν ὁ Τρικούπης φρονῆ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει χώρα ἀπόλεμος
οφείλει νὰ τὸ εἴπῃ καθαρῶς ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου, ἵνα
τὸ μαθῇ ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν ὅτι ἡγήτης κόμματοι, τὸ
ὅποιον, ἐν τῇ βουλῇ, εἶναι ἡ πλειοψηφία τῆς μειοψηφίας, κα-
ταδικάζει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀπελπισίαν καὶ δύναται
ἀκόμη νὰ εὔρῃ δίοδον εἰς τὴν ἀτέμωσιν.

»Εἰς τί χρησιμεύουν οἱ ἐλιγμοὶ, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ Οἰ-
κονόμος, ὅταν σεῖς δύνασθε νὰ τοὺς διαχωρίσητε κατὰ τάξιν;

»Ἡρέπει, σὰς εἶπε, νὰ πολεμήσωμεν ἔχοντες τὰς **δυνά-**
μεις ἀσπίδω. Ἐξετύλιξεν ἐκ νέου τὰ δίκτυα τῶν παρα-
σκευῶν καὶ εὔρεν ὅτι ὁ καιρὸς ἀκόμη δὲν ἐτελείωσε διὰ τὴν
Ἑλλάδα. Εἰλέγει τὸ **δειπρόσωπον ὁ λόγος του.** . . .

»Ο κ. Βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ
Οικονόμος, ὁχυροῦνται ἰδίως περὶ τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης, καὶ
ἔχει νὰ ἐνθουσιῆται πολλὰ ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῶν παρασκευῶν.

»Ἐὰν ἐκλείσθῃ ὁ δρόμος καὶ ἂν ἔναι φόβος νὰ κλεισθῇ πε-
ρισσότερον ἀκόμη εἰς τὸ μέλλον τὸ ρήγμα θὰ γείνη βεβαίως
ὄχι διὰ τῆς ὑποχωρήσεως.

»Ο κ. Βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἐπιλέγει ὁ Οικονόμος, **τὰ**
διατάξῃ τὴν διάλυσιν τῆς ἐπιστρατείας.

Καὶ ὁ Οικονόμος ἦτο ὁ μόνος ὅστις, ἐν τῇ Βουλῇ ἐνόησε
τί ἔκρυπτον οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, διότι πράγματι οὗτος
τῇ 8 Μαΐου 1886, ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἦτο μετὰ 46
ἡμέρας ἀπὸ τοῦ περιφήμου αὐτοῦ λόγου, ὑπέγραψε τὰ διατάγ-
ματα τῆς διαλύσεως τῆς ἐπιστρατείας.

Δὲν εἶχε δὲ ἄδικον ὁ **Ραμπαγάς** ὀνομάσας, πρὸ ἐτῶν,
ἐν τῷ φύλλῳ του, τὸν κ. Οικονόμον προφήτην Ἡσαϊαν.

«Ο κ. Τρικούπης εἶχε καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ.

Εἶχε τοὺς ἐργολάβους του.

Αὐτὸς ὡς ἀρχιτέκτων, ἔδωκε τὸ σχέδιον.

Οἱ δὲ ὑπ' αὐτόν, ὑπὸ τὰ νεύματά του, ὑπὸ τὴν σιδηρὰν
θέλησιν του, ὑπὸ τὸ *ἄστε πτοῦα οὐ του* καὶ τὴν ἀγγλικὴν
ἐπιμονὴν του ἐργαζόμενοι Θεοτόκης, Βλάχος καὶ Λομβάρδος,
ἦσαν ἐντεταλμένοι νὰ ἐκτελώσι τὸ σχέδιόν του, νὰ κουβαλοῦν
λάσπη καὶ πέτρας ἐν ἀνάγκῃ.

Διότι τοιοῦτος ἀληθῶς εἶνε ὁ πρωτομάστορας αὐτὸς ὁ Μα-
στροτρικούπης.

Ἰσον πρὸς αὐτόν δὲν παραδέχεται κανένα.

Ἐν Σίφων, εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ λαοῦ, ὀνομάζουσι *ὑπουργ-*
γὸν τὸν . . . (δὲν ὀλὰ τὸ πιστεύσατε) τὸν *λασποκουβαλητῆν.*

Καὶ ὁ Τρικούπης τοιοῦτους θέλει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἐργασιὰ πειθήνια κύπτοντα τὴν μάχην καὶ φορτονώμενα
πέτρας, ὑψούντα τὸν ὄμον καὶ φορτονώμενα λάσπην διὰ νὰ κτί-
ζεται ἐντελῶς κατὰ τὴν θέλησιν του τὸ οἰκοδόμημα τῆς τε
πολιτείας αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς ἢ κυβερνητικῆς μηχανῆς.

Εἰς οὐδένα τῶν περὶ αὐτόν ἐπιτρέπει ἀρχεβουλίαν αὐτὸς
οἰόμενος ὅτι τὰ πάντα οἶδε καὶ τὰ πάντα ἐπίσταται.

Ραμπαγάς.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΙΡΑ

I

Μὴ τὰ πάρος γὰρ ἀστεῖα

Ἄλλὰ οὕτε γὰρ . . . γαρμάκια . . .

Δὲν τὰ λέμε μ' εἰρωνεία

Οὕτε ὁμως καὶ μὲ κάλιν

Συμβουλὴ μὲ πόνο εἶναι π' ἀπὸ μίση' ἀπ' τὴν καρδιά του
Σοῦ τὴν στέλλ' ἐρωμένους ποῦ ποταεὶ γὰρ τὰ παιδιὰ του,

Ὡς ἂν ψυχωσώτηρο

Ἀπὸ τὸ καθαρήριο...

II

Ἄνοιξέ το, ἀνοιξέ το τὸ σφικτόκλειστο πουργί σου

Μέω' στὰ γλέντια, μέω' τὰ δειπνια καὶ σὲ δοῖα περισσῇ

Σὲ ραχατοφαγοπότια καὶ σὲ μὲ ζωὴ χρυσοῇ,

Μέω' στὴν τόση εὐτυχία καὶ τὴ φτώχεια σου. λογισσοῦ

Τοῦ λαοῦ ... καὶ κάπου κάπου τὸ Θεὸ καὶ τὴ ψυχὴ σου.

*

Ρίψε — στάντη εἰς τὰ μάτια τοῦ λαοῦ — λεημοσύνη

Καὶ ἂς κλαίῃ ὅπου τάχει καὶ ἂς γείνη ὅ,τι γείνη...

Μὴ τὸ πολυσφίγγης, ἄστο, μήπως σκάση καὶ σχισθῇ

Καὶ τ' ἀνεμομάζωμά σου διαβολοσκορπισθῇ.

*

Δὲν ποιεῖς καὶ δὲν λυπῶσαι ὄργαρὸ καὶ μάνα χήρα

Δὲν στοχάζεσαι φτωχοῦς τοικοκύρη μὲ παιδιὰ

Μὰ διὰ τὰ μάτια κάπου ζίγνε καὶ κάμνια λίρα

Στὴν πριγμένη ἀπὸ φόρου καὶ δασμοῦς φτωχολογιά...

*

Ποῦδες γρωρίζει ἂν κατόπι σ' ἐποχὴ δυσταχισμένη

Ἡ σὴν ὥρα τὴ σφικτῆ

Τῆς δευτέρας παρουσίας, ὅπου πέφτουν κολασμένοι

Ἔς τὸν Γάρταρο Ἰουδαίω σὰν ἐσὲ πολλὸ σφικτοῖ,

Δὲν σὲ σώση, ἂν προβάλλῃ ἡ πασίγνωστος ἐκείνη

Μιὰς ἐγγλέζικης στεμ. λίρας ἐκτακτῆ σου λεημοσύνη!

Χριστιανός.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Βασίλειά δὴ μαρκεῖα Ἀθηνῶν — Ὁ δήμαρχος Ἀθη-
ναίων Τιμ. Φιλήμων ἔθεσε στέμμα Βασιλικὸν ἔνωθι τῆς θύρας τοῦ δη-
μαρχεῖου.

ΜΑΝΩΛΑΔΙΤΑΙ ΚΑΙ ΡΑΜΠΑΓΑΣ. — Εἰς τὴν ἐν Μανωλάδι οἰ-
κίαν τοῦ δημοκρατικοῦ ἱατροῦ κ. Χαριλάου Ἀνδρέου, εἰς καθὲ ἀφίξιν
τοῦ ταχυδρομείου, συνέρχονται οἱ χωρικοὶ τῆς Μανωλάδος καὶ ζητοῦν
νὰ τοὺς διαβάσῃ τὸν φυλακισμένον «Ραμπαγᾶν» διότι, ὡς λέγουσι, αὐτὸς
μόνος ἔμεινε προστάτης των.

ΤΟ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.
— Ἐνῶ, κατὰ τὸν Νόμον, οἱ δικαστικὴ κλητήρες οφείλουσι νὰ ἐπιδίδουν
ἔγγραφα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, διὰ διατα-
γῆς του ἐγνωστοποίησεν ὅτι δικόγραφα δέχεται μόνον ἀπὸ τὰς ὥρας
3—5. Ἄλλο τοῦτο πάλιν.

ΠΡΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΙΝ ΤΩΝ ΜΗ ΕΓΝΟΥΣΜΕΝΩΝ. — Ὁ διευ-
θύνων τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ἐλεγκτῆς κ. Ρωμαιοῦς, ἔχει ὀπλίσει ὡς
ἀστακῶς τοὺς τελωνοφύλακας, καὶ τοῦτο ἵνα ἐκφοβίσῃ τοὺς μὴ εὔ-
νοουμένους ἐμπόρους, τοὺς θεωροῦντας τὰ ἐν τῷ τελωνεῖῳ κουδουκία
ὡς μυστηριώδη.

ΗΡΩΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ. — Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἐν τῇ κατὰ τὴν
συνοικίαν Νεαπόλεως, οἰκία τοῦ ἐργολάβου οἰκοδομῶν κ. Ἰω. Πασᾶ,
συνέβη σκηνή τις, ἧς ὁ ἦρωας εἶναι ὁ ἀνθυπασιιστῆς Γεώργ. Λιαναρᾶς,
Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ οἰκίᾳ διέμενον ὁ υἱὸς τοῦ Πασᾶ, ὑπηρετῶν ἐν τῷ
στρατῷ καὶ διατελῶν ἐν ἀδείᾳ. Ὁ μνησθεὶς ἀνθυπασιιστῆς, ἀγνοοῦμεν
διὰ ποίους λόγους, ὡς ἄλλος Βασιδουζοῦκος, μετὰ ἐνόπλων εὐζώνων
εἰσέρχεται νύκτωρ ἐν τῇ εἰρημένῃ οἰκίᾳ, καὶ ζητεῖν ἀσυνήθως, ὡς δη-
θεν λειποτάκτην τὸν υἱὸν τοῦ μνησθέντος συμπολίτου μας, ὅτε τοῦ ἐ-
πιδεικνύεται ἡ ἀδεία καὶ ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ ἄπρακτος, ἀφοῦ ὁμως
διετάραιε τὴν ἡσυχίαν τῶν περὶξ οἰκοῦντων, διὰ τῶν ἀγρίων φωνῶν του.
Ἐρωτῶμεν διατί ἡ ἐπίθεσις αὕτη κατὰ τοῦ κ. Ἰω. Πασᾶ; Μήπως
διότι εἶναι ἀντιπολιτευόμενος;

ΑΞΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ. — Ὁ ἄγιος ἐν ἑορτάζομεν σήμερον καὶ
ὀνομάζεται Φιλήμων τῆς ἔχει φάγει, κατὰ τὸ Συναξάρι του, ἀπὸ τῶν
βασιλεία τῆς Ἐφέσου.

ΒΟΥΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

— Θυμάζεστε διατί ο Βουλπιώτης άσχημονεί εν τῷ Ιερῷ βωμῷ τῆς Θέμιδος διαρρηγνύει τὸν παρθενικὸν αὐτῆς χιτῶνα, καθημαγμένην δὲ καὶ τετραυματισμένην εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν παρουσιάζει τὴν κατ' ἐξοχὴν προσφιλῆ τοῖς Ἑλλησι Θεῖαν, ῥάκη αἰμόθυρα περιβαλλομένην ἀντὶ τοῦ παλλεύκου παρθενικοῦ χιτῶνος, ὡς νὰ διαφεύγῃ ἐκ τῶν ὀνύχων αἰμοδιψοῦς θηρίου;

Μὴ θυμάζεστε, ἀφοῦ ἐρρίψατε τὰ ἅγια τοῖς κυσί, ἀφοῦ ἐνεπιστεύθητε εἰς τὴν φρούρησιν ἐνὸς αἰμοχαροῦς καὶ ἀπόζοντος θηρίου, ἐνὸς... ΛΥΚΟΥ.

Πράγματι τί σημαίνει Βουλπιώτης; — Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βούλπι καταγόμενος. καὶ τί σημαίνει βούλπι εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου του;

— Λύκος!...

Ἡ λευκοχίτων ἀγνή παρθένος. ἡ θεὰ Θέμις ἀσπαίρει ἔτι εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ ἀγρίου θηρίου, πνίγεται, ἐκπνέει, ἀσφυκτιᾷ. Σώσατέ τὴν!

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΑἴΣΧΗ. Ἐν τῇ συζητηθείσῃ προχθὲς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου αἰτήσῃ ἀναρέσεως τῶν ἀτυχῶν τελωνειακῶν ἐκείνων, οὗς ἡ πολιτικὴ πατρία κατεδίκασεν ἀθώωσασα τοὺς πράγματι ἐνόχους ἀπεκαλύφθησαν αἴσχη καὶ δὴ καλπονοθεύσεις ἀπίστευτοι διαπραττόμενα: οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραθύστῳ ἄλλ' ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ ἐνταῦθα Ἐπιτελείου. Μὴ φρίξετε μανθάνοντες ὅτι γενομένης κληρώσεως τῶν ἐνόχων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετών ἔλειπον ἐκ τῆς κληρωτίδος ὀνόματα ἐνόχων Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος!..

Φαντάσθητε τὸ μέγεθος τῆς καταδολιεύσεως τῶν θεσμῶν καὶ τῆς λαθροχειρίας δι' ἧς περιῶνται νὰ προδικάσωσι καὶ ὑποκαθίστῶσι τὴν ἑαυτῶν θέλησιν ἐν τῇ ἐτυμηγορίᾳ τῶν ὑφίστων ἐκείνων δικαστῶν τοῦ λαοῦ ἐξ ὧν ἐξαρτάται ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν, ἀφοῦ καταρτίζωσι καὶ αὐτὸ ἔτι κατὰ τὴν αὐθαίρετον αὐτῶν θέλησιν.

Συμπέρασμα.— Ἀνάγκη εἰς τὸ ἔξῃς νὰ στέλλῃ ὁ λαὸς ἀντιπροσώπου του κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐνόχων.

* *

Καὶ ἐν α ῥορῶς ἐν τῇ συνεδριάσει:

Ὁ κ. Ηλ. Πουταμιάνος, εἰς τῶν εὐρυστέρων καὶ νομομαθεστέρων παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Μπουφίδη, ποῖον ἐκ τῶν ἀναιρεσιόντων ἀντιπροσωπεύει.

— ΤΟΝ ΗΡΩΑ, ἀπεκρίνατο λακωνικώτατα.

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ. — Ὡς γνωστὸν, αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὑπῆρξαν κατ' ἐξοχὴν σκανδαλοβροθεῖς..

Γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ἡ πρώτη ἀφορμὴ σκανδάλου ὑπῆρξεν ὁ κ. Βουλπιώτης.. Καὶ οὐαὶ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

Ἐν τούτοις ὁ εὐθαρσῆς καὶ μηδαιμῶς ἀποδυσπετιῶν εἰς τὴν ἀνακίνησιν τοῦ βορβόρου τῶν κυβερνητικῶν τελμάτων βουλευτῆς Ἀττικῆς δὲν ἐξήτλησεν ἔτι τὴν πλήρη σκανδάλων πῆραν αὐτοῦ.

Τίς θὰ ἐπίστευεν ὅτι, κατὰ τὴν προχθεςινήν συνεδρίασιν, ἤθελεν εἰσπηδήσει εἰς τὴν ὀμήγηurin τῶν βουλευτῶν διὰ τοῦ κ. Λεβίδου αὐτὸ τὸ σκάνδαλον προσωποποιημένον ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς μοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς;

— Ὁ κ. Σκάνδαλος — λέγει ὁ κ. Λεβίδης, μοιραρχος τῆς χωροφυλακῆς θεωρήθη κατὰ τινα ἔκθεσιν τοῦ κ. ἀρχηγείου ἀνίκανος νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸν στρατὸν παραδόξως ὅμως κατὰ τοὺς τελευταίους προβιθασμούς συγκαταρθιμεῖται μεταξύ τῶν προβιθασθέντων καὶ ὁ κ. Σκάνδαλος...

— Καὶ πάλιν σκάνδαλα; ἀκούεται φωνή τις.

Ἐτερος δ' ἐκ τῶν βουλευτῶν ἀποκαλεῖ τὸν κ. Λεβίδην: — Τὸ κατ' ἐξοχὴν σκανδαλοβροθεῖς τοῦ κ. Βουλῆς.

Βούκεντρον.

ΖΗΤΩ!

Τὰ γυμνάσια πᾶρ πρῖμα, τῇ σκοποβολῇ κυτᾶτε
Νὰ ἰδῆτε πῶς πηγαίνει, τί ὠραία τί καλά
Μὲ ἐλπίδας γὰρ τὸ μέλλον τὸ στρατό μας χαιρετᾶτε
Ὡς καὶ τὸν Διάδοχόν μας ποῦ μᾶς ἔφερε πολ.λὰ
Ἀπ' τῇ Γερμανίᾳ νέα, καὶ θὰ νὰ γενοῦμε πρώτης
Τοῦτο δὲ τὸ βεβαιώνει κτ' εἰς ροῆμων στρατιώτης
Ζήτω! Ζήτω σὸν ἀέρα ρίξτε ὅλοι τὰ σκουρὰ
Καὶ μαζὺ μὲ τὴν Σοφίᾳ θ' ἄρθῃ κτ' ἡ ἀγὰρ Σοφία.
Λογχίας.

ΤΟ ΜΠΛΟΥΧΕΡ

Μωρ' ἀδελφε ῥαμπαγᾶ, τί Μπλουχερ μετμηφισμένον εἰς... τίποτε εἶνε αὐτὸ ποῦ μᾶς παρουσίασεν ὁ γράφων εἰς τὴν χερτοπακτικὴν:

Τὸ Μπλουχερ, ἀδελφε, παίζεται ὡς ἔξῃς.

Κάθωνται ὅλοι οἱ παίζεται κύκλῳ τῆς τραπέζης, ρίχνουσι δὲ τὸν ρῆγα καὶ σ' ὅποιον πέσῃ ἐκεῖνος λαμβάνει τὴν τράπουλα ἀναμιγνύει τὰ φύλλα, τοῦ κόβουν, καὶ ἀφοῦ οἱ ἄλλοι ὅλοι θέσουν ἐμπροσθέν των τὴν μίξαν των, ἄρχεται ἀναστρέφωσι ἀνὰ ἓν φύλλον ἐκ τῶν ἐπάνω καὶ ἐκφωνῶν ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, ἑνέα, δέκα, φάντες, ντάμα, ρήγας. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐνὸς τῶν ἀριθμῶν ἢ μιᾶς φιγούρας τὸ ἐξαχθισόμενον χαρτίον εἶνε τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸν ἐκφωνούμενον ἀριθμὸν ἢ φιγούραν ὁ ἐξάγων κερδίζει καὶ λαμβάνει τὰς μίξας ὄλων, εἴτινες θέτουσι νέας τοιαύτας, καὶ οὗτος πάλιν ἐξακολουθεῖ χωρὶς ν' ἀναμίξῃ ἐκ νέου τὴν τράπουλαν νὰ ἐξάγῃ χαρτῖα ἐκφωνῶν τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς ἀρχόμενος πάλιν ἀπὸ τὸ ἓν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνει πολλάκις ἐνώσφ κερδίζει, ὅταν ὅμως ἐκφωνήσῃ ὄλους τοὺς ἀριθμοὺς καὶ οὐδὲν φύλλον παρουσιασθῇ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ οἰκείου ἀριθμοῦ τοῦ, πληρῶναι ὄλας τὰς μίξας καὶ μεταβιβάζει τὴν τράπουλαν εἰς τὸν πλησίον τοῦ ὅστις ἀρχίζει τὸ ἴδιον καὶ οὕτω καθ' ἕξῃς μέχρις ὅτου... νυστάξουν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ Μπλουχερ καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμὸν τοῦ συγγραφῆως τῆς χερτοπακτικῆς, δν καὶ παρακαλῶ δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας νὰ μᾶς τὰ γράφῃ ὅσφ τὸ δυνατόν ἀπλούστερα, γιατί, νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθεια, ὅπως τὰ γράφει ἡμεῖς ὁ λαὸς δὲν τὰ πολὺ καταλαβαίνωμε

Εἰς μὴ χερτοπακτικῆς.

ΣΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Καὶ ἀπορῶ κτ' ἐξίσταμαι ἔνα ξερὸ κεφάλι
Πῶς κατορθώνει τὰ γεννῆ τέτοιαις τραγαῖς ἰδέαις
Κτ' εἰς Παρισίους τὰς πτωχὰς Ἀθήνας μεταβάλλει,
Ἀλλὰ σιγῶ καὶ μὲ κυκλοῦν σκέψεις γλυκειαῖς καὶ νέαις
Ὅταν σκεθῶ πῶς ἄλλοθεν ἀντ.εἰς τῇ δόξαμῃ σου
Κ' εἰς ὄλη συμβουλευέσαι τὴν Σολωμονικήσου.
Ὁ Χωλὸς Διάβολος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ φιλοπατρῖδι ἀποφάσει αὐτοῦ τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐθνικὴν σκηνὴν παρακολουθεῖν τὰς ἐν τῷ παλαιῷ θεάτρῳ Ἑλληνικὰς παραστάσεις καὶ δὴ τὰς τοῦ λαμπρῶς κατρητισμένου θιάσου τοῦ κρατίστου παρ' ἡμῖν καὶ δημοφιλεστάτου κ. Ταβουλάρη, τοῦ φίλου Νιόβου τοῦ ὁποῦ οἱ ῥαμπαγᾶς καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῆς φυλακῆς αὐτοῦ παρακολουθεῖ τὰς ἐπιτυχίας καὶ σφίγγει ὡς ἀδελφός, τὴν χεῖρα.

* *

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ἀληθὴς λαὸς καὶ ἡ χρυσὴ νιότης, οὐχὶ δὲ ἡ πιθηκίζουσα καὶ διεφθαρμένη ψευδαισθητοκρατία, παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης τὰς παραστάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου καὶ ἐνθουσιᾷ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ συμπαθεστέρου καὶ προσφιλεστέρου παρ' ἡμῖν πρωταγωνιστοῦ τῆς σκηνῆς Διονυσίου Ταβουλάρη.

Ἔγχε καὶ πάλιν ἔγχε τῷ Δημοτικῷ Συμβούλιῳ ἐπὶ τῇ διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ πιστῆ ἐκφάνσει καὶ διερμηνέουσι τῶν αἰσθημάτων τῶν ἐκλογέων αὐτοῦ δημοτῶν τοῦ Ἀστεως.

* *

Κατεγοήτευσε, συνεκίνησεν, ἐνεθούσασε προχθὲς ἡ παράστασις τοῦ ἐξόχου καὶ πατριωτικώτατου δράματος τοῦ Σαρδοῦ ἢ ΠΑΤΡΙΣ. Λαμπρῶς δ' ἐπίτυχε χθὲς ὁ ΚΡΙΣΠΟΣ, ἐν τῶν ὤρασιόντων κτ' ἐπιτυχεστέρων ἔργων τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν δραματικοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ κ. Ἀντων. Ἀντωνιάδου.

ῤαμπαγᾶς.

ΒΗΠΥΜΒΙΟΝ ΕἰΣ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Τόσα ὄνειρα κτ' ἐλπίδες, τόσοι γλυκεροὶ μας πόθοι
Κεῖνται ὑπ' αὐτὴν τὴν πλάκα ποῦ ἐκαρῆ ἡ Σχολή
Ἀχ! τί κρῖμα! τόσφ νέα εἰς τὸ χῶμα κατεχώθη
Μὰ τὸ χῶσιμο τῆς ἡτᾶς, φαίνεται, ἀποστολή.
Τώρα χύσατε ἐν δάκρυ, ρτερλιλῆδες διαβάται,
Ἔπ' αὐτὴν ἰδῶ τὴν πλῆκα μὲν ἀπόλαυσις κοιμᾶται.
Λογχίας.